

ÁFRA JÁNOS

Az ég sodró vizei

*Az etetőt a legnagyobb meggyfa
alsó ágai közé illeszd, s kertedbe
gyorsan odaszoknak az apró madarak.
Verebek és cinegék ébresztenek,
s hangjuk odavonzza az őszi vadakat.
Egy ragadozó rozoga kerítésedre
száll le megpihenni, majd el és újra vissza.
Hónapok alatt megszokja, feltérképezi
a terepet, s a következő nyár után
már lesben várja a magvakra mozduló
kisebb testeket. Figyeld meg és kövesd
te is röptük ívét, de leginkább az ő
igazságát keresd, tanuld el hónapok
figyelmével, anélkül, hogy egyszer is
megzavarnád. Aztán eljön a tavasz,
kiizzik az ég, ismét hulló leveleket hoz,
anélkül, hogy hējád messzire távolodna.
Te pedig ekkorra kiismered röptét,
s magad dönthetsz róla, hogyan kapod el,
csak légy vele méltó mód kíméletes.
Ha kezeid közé került, nyakát törve
gyorsan csavard el fejét, adj hálát
szellemének esti tűznél, majd tőből
metszd le terebélyes szárnyait.
Két kezedre rögzítve őket evezz
végig a folyón, egész a holtágig,
árral szemben is. Ha partot érsz,
az ég vizeinek kiszámíthatatlan
lendülete és a szél állatainak
ereje végül megtér hozzád.*

A gyermek eljövetele

*Fonj keménykötésű mőzeskosarat,
nyugvópontja kilenc hónapon át
otthonod keleti sarkában legyen.
Hófehér ruhadarabokba temetett
szalmapárnákkal béleld ki belsejét,*

*és piros szalaggal kösd át a fekbhelyet,
majd vékony derekad ívét. Hagyd
a szalagokat ott nappal és éjjel is,
de kezd ringatni eljövendő gyermeked
kosarát a felkötés utáni kilencedik hét
utolsó napjának délidején, összesen
kétszázötvenkétszer. Majd engedd
magadba párod naplementekor.
A negyedik ringás utáni hónapokban
a szalag hasadon feszülni kezd,
de előbb a mőzeskosár közelében
tégy férfid kedvére tetszése szerint,
elhajtva a sérelmektől benned nőtt
fekete magzatot, mely nem hagy
helyet méhedben a nagyobb jónak.
De ha elengeded, otthon érzi majd
magát benned az, akinek belőled
kiszakadva is rajtad áll majd élete.*

GÉCZI JÁNOS

Törek

1

*Olyan volt
mint az idősödő nő arca
amelyen a rúzs színe maradt változatlan csupán*

2.

*Te vagy a legszebb a világon
madárként dalolsz a faágon
és itt nincs más, csakis a karácsony
elélsz a darabka kalácson*

*Amire vizelni rájár
a szomszéd nagylábú ebe
a kert sarkában
sírdogálsz a szőke fánál
mint esztétikum
amíg vársz rám, van benned
a rum és a durum és a mazsola*